

РЕШЕНИЕ

№ 38999

гр. София, 09.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска
Мария Ботева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **10411** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ботева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН вр. чл. 208 и сл. АПК и чл. 127и и чл. 278б, ал. 4 ДОПК.

Делото е образувано по касационна жалба, подадена от началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ НАП, срещу решение № 2603/09.07.2026 г. по АНД № 8864/2025 г. по описа на СРС, НО, 114-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 826624-F./13.05.2025 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С.. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и да потвърди наказателното постановление. В открито съдебно заседание касаторът не се явява, представлява се от пълномощника юрк. П., която поддържа жалбата и претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна – „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД енд КО“ КД, ЕИК[ЕИК], чрез упълномощен адв. Т., оспорва основателността на жалбата в открито съдебно заседание и с писмени бележки. Претендира адвокатско възнаграждение по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба и предлага да бъде отменено решението на Софийския районен съд.

Административен съд София - град, XVI касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал. 1 НПК и съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, приема, че касационната жалба е допустима, като подадена в преклузивния срок, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол, и от процесуално легитимирано лице – страна в производството пред РС, за

която оспореният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството по а.н.д. № 8864/2025 г. по описа на Софийския районен съд е образувано по жалба, подадена от ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, ЕИК[ЕИК], срещу Наказателно постановление /НП/ № 826624-Ф./13.05.2025 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности" - С., дирекция „Оперативни дейности" в ГД „Фискален контрол", с което на дружеството е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер 1240,28 лева /634,15 евро/ на основание чл. 278б, ал. 4 ДОПК за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК. С оспорения съдебен акт районният съд е отменил НП, тъй като в АУАН и в НП липсвало пълно описание на съставомерните признаци на деянието, така че да може да се определи съответно наказание, както и не съдържащи информация относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС, което обуславяло допуснатото нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Прави извод, че обжалваното НП е издадено при множество допуснати съществени процесуални нарушения, поради което същото следва да бъде отменено на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 ЗАНН. За да стигне до този извод, съдът е установил следната фактическа и правна обстановка:

На 05.12.2024 г., в 07:30 ч., била извършена проверка на ГКПП- В. - Д. мост 2, на МПС марка „Волво", с рег. № V., управлявано от V.-С. Р., като било установено, че се превозва стока за дружество „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД с ЕИК[ЕИК], включена в списъка на стоки с висок фискален риск /СВФР/. Превозът на стоката бил осъществяван от Румъния за България от превозвача „S.C. A. S.R.L.", ЕИК R.. В хода на проверката водачът представил Уникален номер на превоза /У/ за транспорта на стоките - № 2024120410803. Органите по приходите съставили Протокол за извършена проверка на СВФР №050903326692_1/05.12.2024 г. и поставили техническо средство за контрол. На 06.12.2024 г. в 14:00 ч. органите по приходи от главна дирекция „Фискален контрол" - Л. А. /в последствив свидетел по делото/ и Г. Д., посетили адреса за разтоварване на стоката - [населено място] поле, [община], област С., ул. „3-ти Март" №1. Проверката била извършена в присъствието на С. В. Ш. - пълномощник на управителя на дружеството-жалбоподател. Органите по приходи установили транспортното средство марка „Волво" с рег. № V. и с водач V.-С. Р.. В същото била превозвана стока за дружество „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО" КД, включена в списъка на стоки с висок фискален риск. В хода на разтоварването, при извършено замерване, било установено несъответствие с предварително декларираните данни в У. № 2024120410803 и реално получената СВФР относно количество, както следва: за код по КН № 0207 13 10 „Меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: Пресни или охладени: Разфасовки: Обезкостени." било декларирано количество нето 238.00 кг. В хода на проверката, при разтоварване, установеното количество било 418.39 кг. За код по КН № 0207 13 10 „Меса, годни за консумация, от домашни петли и кокошки: Пресни или охладени: Разфасовки: Обезкостени." било декларирано количество нето 2763.00 кг. В хода на проверката, при разтоварване, установеното количество било 2106.10 кг. За превозваната стока била представена фактура №А./10.12.2024 г., с доставчик: „S.C. A. F. S.R.L." (РУМЪНИЯ) V. R., в която като общо количество на гореописаната стока нето било описано 2524,49 кг. с обща стойност 41 805.49 R. (румънски леи), с левова равностойност по курса на БНБ към 05.12.2024 г. - 16 427,13 лв. Така проверяващият екип приел, че при превоз на СВФР, започнал от територията на друга държава членка на ЕС и завършващ на територията на страната, дружеството-жалбоподател, като получател или купувач/придобивач в тристранна операция или краен получател във верига последователни доставки на стоки, не е декларирано коректно предварително данни за превоза до влизане на транспортното средство на територията на

страната. Пред съда е налице спор по съставения АУАН № F./14.02.2025 г., макар срещу него да не е подавано възражение, както и относно констатациите в процесното НП. По фактите не е налице спор между страните пред въззивния съд. В мотивите съдът е посочил, че тази фактическа обстановка намира за установена от събраните по делото писмени доказателства /изчерпателно изброени/ и по гласни такива – показанията на разпитания по делото свидетел, но достигал до правни изводи за незакономерен адм.-наказващ акт. Сочил, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него и оспорвано НП са издадени от компетентни органи, но липсвало пълно описание на съставомерните признаци на деянието, така че да може да се определи съответно наказание. АУАН и НП не съдържали информация относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС, което обуславя допуснато нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 ЗАНН. Според съда се касаело именно за деклариране на неверни данни, а не за неизпълнение на задължението за деклариране по чл. 127и, ал. 1 ДОПК, за което се предвиждало ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 278б, ал. 3 ДОПК. Посочената в НП като нарушена разпоредба на чл. 127и, ал. 1 ДОПК не съдържала изисквания относно данните, които подлежат на деклариране, извън факта на превода и обстоятелството, че негов предмет е стока с висок фискален риск. Видът на данните, които подлежали на деклариране бил посочен в чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-5 от 29 септември 2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 4 от Наредба № Н-5 от 2023 г. при превозите на стоки с висок фискален риск задължените лица предоставят данни за превозваната стока - вид, количество, договорена стойност, дата, място на получаване/разтоварване, предназначение на стоката и очакван час, в случай че същият е известен. Подзаконовият нормативен акт не бил посочен в НП, съответно - не е посочена приложимата от него разпоредба, която въвеждала тъкмо задължението за деклариране на данни по вид и количество, така че именно от нейното неизпълнение да следва налагане на административно наказание. От изложеното следвало, че не е спазена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, изразяващо се в липсата на съществени реквизити на НП, законовите разпоредби. Това ограничавало възможността на лицето да реализира правото си на защита поради неяснота в обвинителната теза и препятствало проверката на съда дали осъществилите се факти са подведени под приложимия по време, място и лица закон, което обосновавало още едно съществено процесуално нарушение при издаване на НП - основание за отмяна на последното като незаконосъобразно.

Конкретно, по отношение на декларираното количество 2763,00 кг и установено количество при разтоварване от 2106,10 кг, съдът приема, че дори нарушението да е доказано, предвид констатираната отрицателна разлика между предварително декларираната като количество стока и установеното при разтоварването ѝ на място, то санкционната разпоредба на чл. 278б, ал. 4 ДОПК била неприложима. Мотивира подробно, че макар формално да е налице деклариране на неверни данни по чл. 127и, ал. 1 - 5 ДОПК, същото не можело да се подведе под санкционната норма на чл. 278б, ал. 4 ДОПК, доколкото с тази разпоредба, санкцията при невярно деклариране е определена като процент от разликата между данъчната основа по смисъла на ЗДДС на установените при проверка стоки и данъчната основа на декларираните стоки. Така формулирана, разпоредбата предполагала, че подлежат на санкция единствено случаите, при които тази разлика е положителна. В противен случай, при отрицателна разлика, следвало санкцията да е процент от тази отрицателна разлика, което води до отрицателна санкция, представляващо противоречие с целта на закона. С оглед количеството на процесната стока данъчната основа на установените при проверката стоки щяла да е по-малка от данъчната основа на предварително декларираните стоки, което предполагало именно такава отрицателна разлика. Тълкува, че в разпоредбата на чл. 278б,

ал. 4 ДОПК неслучайно е посочено каква конкретно разлика се използва за определяне на санкцията. Ако целта на закона била да се санкционира всяка разлика, независимо дали предварително е декларирано повече или по-малко от реално полученото, то същото следвало да е уредено по такъв начин, вместо конкретно разликата между данъчната основа на установените при проверката на мястото на получаване стоки и предварително декларираните. Нормативната уредба, сочеща двете суми по този начин, предвиждала първата да е по-голяма. С тези мотиви съдът отменил наказателното постановление.

Решението е правилно.

Настоящият касационен съдебен състав на Административен съд София-град, като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на жалбоподателя, и извърши служебна проверка за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на обжалваното решение, по арг. чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

В касационната жалба на началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. са изложени доводи, които релевират на защитната теза на същия като въззиваема страна пред районния съд, обсъдени са в мотивите на съдебния акт и не сочат конкретен порок на същия. Според касационната инстанция в хода на съдебното производство пред Софийския районен съд не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на постановения съдебен акт, като не се споделят и доводите на касационния жалбоподател относно подвеждането на фактическата обстановка по делото към тълкуването и прилагането на относимите правни норми. При извършената от съда касационна проверка се констатира, че правилно са приложени и тълкувани материалноправните разпоредби, за които свидетелстват установените по делото факти и обстоятелства, както и събраните доказателства, вкл. писмени и гласни, въз основа на които съдът е формирал вътрешно убеждение за отмяна на атакуваното наказателно постановление. Съдът е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като установената фактическа обстановка обосновава мотивите на решението и съответства на събраните по делото доказателства. Касационният съд изцяло споделя правните изводи, довели до отмяна на процесното наказателно постановление. На основание чл. 221, ал. 2, изр. посл., АПК настоящият съдебен състав препраща към тях, без да е необходимо да ги преповтаря.

В., необходимо е да се посочи, че правилно СРС е приел, че в АУАН и в НП липсва пълно описание на съставомерните за деянието и за определяне на наказанието обстоятелства, доколкото в същите не се съдържа информация относно данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС. Видно от двата акта, а и от твърденията в касационната жалба, административнонаказващият орган е посочил стойността на стоките, без да е посочена каква е данъчната основа по ЗДДС на тези стоки, каквото изискване за определяне размера на санкцията е въведено в нормата на чл. 127и, ал. 1 ДОПК. Санкционната норма на чл. 278б, ал. 4 ДОПК предвижда, че лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от разликата между данъчната основа на превозваната стока по смисъла на ЗДДС и на декларираната, но не по-малко от 1000 лева. Налага се правилният извод, че съществен реквизит на НП следва да е данъчната основа на превозваните стоки, която представлява стойността, върху която се начислява ДДС при облагаеми доставки, или стойността, върху която не се начислява данък при освободени доставки. Това е необходимо, за да се извърши преценка дали санкцията е правилно определена. Липсата на изрично посочени мотиви в НП в този смисъл е съществено нарушение във формата на акта, основание за неговата отмяна, тъй като води до невъзможност да се проконтролира правилността на наложената санкция.

Въз основа на изложеното настоящата касационна инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно. Не са налице сочените от касационния жалбоподател пороци на постановения съдебен акт, съставляващи отменителни основания и обуславящи неговата отмяна. При вярно и всестранно установена по делото фактическа обстановка, въз основа на данните от събраните по делото доказателства, и в съответствие с процесуалните правила и при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, съдебният състав на Софийски районен съд е достигнал до обоснован извод за основателност на жалбата, съответно за издадено НП, което да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

При този изход на спора искането на касационния жалбоподател за присъждане на разноски е неоснователно. Ответникът по касация претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер 840 евро с ДДС, за което прилага списък и доказателства за плащане. Съдът намира, че касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], сторените разноски за адвокат съобразно материалния интерес по спора, определени по правилото на чл. 18 ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 2004 г. на ВАдвС за възнагражденията за адвокатска работа, които в случая са на стойност 216.80 евро.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2603/09.07.2026 г. по АНД № 8864/2025 г. по описа на СРС, НО, 114-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 826624-F./13.05.2025 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ на НАП, с което на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер 1240,28 лева на основание чл. 278б, ал. 4 ДОПК за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер 216.80 евро /двеста и шестнайсет евро и 80 евроцента/, представляващи разноски за адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: